

die entsprechende Reaktionszeit und Intensität im voraus zu berechnen, wenn eben merkliche Krümmungen als Maß genommen werden.

Das sind einige Gedanken für die Prinzipien einer vergleichenden Behandlung der Ergebnisse der organischen und anorganischen Naturwissenschaften, soweit sie messend Vorgänge verfolgt haben.

Dodecas Conocephalidarum novarum

descriptarum ab

H. Karny.

(Eingelaufen am 30. Januar 1918.)

Subfam. Copiphorinae.

Genus *Euconocephalus* Karny.

Euconocephalus pyrgocorypha n. sp.

Testaceus, mandibulis ad majorem partem nigris, femoribus omnibus fuscoconspersis et punctatis, pronoto carinis lateralibus flavo-testaceis ornato. Fastigium verticis conicum, a fastigio frontis distincte divisum, dimidiam frontis longitudinem subattingens, oculo plus duplo longius, apice acuminatum, subtus concolor et basi distincte dentatum. Pronotum marginibus antico et postico truncatis; lobi laterales longiores quam altiores, margine infero pallido, subrecto, vix obliquo, angulis omnibus rotundatis, sinu humerali distincto. Elytra apicem ovipositoris attingentia, angusta, apice rotundato-truncata, margine antico pallido, pellucido, venis radialibus pallidis, testaceis, vena costali indistincta, cum radio parallela. Meso- et metasternum lateribus concoloribus, haud nigro-fasciatis. Femora 4 anteriora margine antico spinis 3 armato, postico mutico; postica brevissima, apicem abdominis haud attingentia, subtus margine externo spinis circiter 10 armata. Ovipositor brevissimus, femoribus posticis distincte brevior, margine superiore recto, inferiore leviter

curvato. Lamina subgenitalis ♀ triangularis, apice emarginata.
♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	31.5 mm
„ fastigii	2.8 mm
„ pronoti	7.3 mm
„ elytrorum	26.4 mm
„ femor. postic.	13.3 mm
„ ovipositoris	10 mm

Patria: Kiautschau, China (c. m., ded. Ebner).

Haec species nova E. gracili Redt. affinis, sed statura robustiore et praecipue elytris, femoribus posticis, ovipositore valde brevioribus facillime distinguenda. Habitu species quasdam generis Pyrgocoryphae imitat, sed forma fastigii verticis ad Euconocephalos pertinet.

Genus *Homorocoryphus* Karny.

Homorocoryphus aostae n. sp.

Statura parvula, graciliore. Laete virescens mandibulis laete ferrugineo-aurantiacis. Fastigium verticis breve, rotundatum, longius quam latius, basi cum fastigio frontis contiguum, utrinque fascia longitudinali flava ornatum, subtus concolor. Pronotum retrorsum vix ampliatum, carinis lateralibus subparallelis, parum pallidioribus; lobi laterales longiores quam altiores, margine infero angulato, antice posticeque rotundati, sinu humerali distincto, concolores. Elytra angusta, laete viridia, margine antico extremo flavo, ceterum unicolora, femoribus posticis subduplo longiora, apicem ovipositoris attingentia, vena costali distincta, cum radio parallela. Femora 4 anteriora inermia, postica margine inferiore interno tantum parte distali unispinosa. Ovipositor gracilis, rectissimus, femoribus posticis aequilongus, apice acutus; lamina subgenitalis ♀ triangularis, apice truncata. ♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	24.3 mm
„ fastigii	1.2 mm
„ pronoti	5.5 mm

Long. elytrorum	30 mm
„ femor. postic.	16.6 mm
„ ovipositoris	16.3 mm

Patria: Nyavarongo, riva dextra, Rhodesia (1467, 1. 9. 10.).
Legit Duchessa d'Aosta in itinere suo centrali-africano.

Femoribus posticis submuticis *H. bolivari* Redt. neotropico et *H. longipenni* Redt. africano vicinus, sed statura minore, graciliore necnon elytris, femoribus posticis, ovipositore brevioribus distincte diversus.

Subfam. Conocephalinae (= Xiphidiinae).

Genus *Teratura* Redtenb.

Teratura xiphidiopsis n. sp.

Virescens, antennis remote nigro-annulatis, occipite concolore. Fastigium verticis articulo primo antennarum brevius et angustius, superne sulcatum. Pronotum unicolor, teres, postice in lobum longum, subangulato-ovatum productum; lobi laterales angulo antico et infero rotundatis, postico nullo, sinu humerali distincto. Elytra concolora, genua postica superantia, alis minime breviora. Prosternum inerme. Femora inermia, lobis genicularibus muticis, concolora. Tibiae anticae utrinque tympano aperto, subtus spinis 4 instructae; intermediae compressae, pone medium gracilescentes, subtus 4 spinosae; posticae superne spinis numerosis, subtus nullis. Ovipositor leviter incurvus, genua postica attingens, ferrugineo-testaceus. Lamina subgenitalis ♀ rotundato-triangularis; apice extremo leviter emarginata. ♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	10 mm
„ pronoti	4.1 mm
„ elytrorum	16 mm
„ femor. postic.	11.1 mm
„ ovipositoris	6.5 mm

Patria: Mt. Makiling, Luzon (Insulae philippinae, leg. Baker).

Teratura simplex n. sp.

Pallide testacea vel flavovirens, occipite concolore. Fastigium verticis articulo primo antennarum brevius et angustius, superne sulcatum. Pronoti dorsum utrinque fascia longitudinali lutea ornatum, teres, postice in lobum longum, ovatum productum; lobi laterales fere semicirculares, angulis rotundatis, sinu humerali distincto. Elytra concolora, angusta, genua postica valde superantia, alis parum breviora. Prosternum inerme. Femora inermia, lobis genicularibus muticis, postica striis 2 longitudinalibus obscurioribus vel nullis. Tibiae anticae utrinque tympano aperto instructae, subtus spinis 4 armatae; intermediae compressae, apicem versus attenuatae, subtus 3—4 spinosae; posticae superne spinis numerosis, subtus nullis armatae. Segmentum anale ♂ haud ampliatur, emarginatum; lamina supraanalis ♂ ab eo obtecta. Cerci ♂ simplices, graciles, cylindrici, incurvi, forficati. Lamina subgenitalis ♂ parte distali inter cercos incurva, apice truncata, stylis brevissimis instructa. Ovipositor uti in specie praecedenti formatus. Lamina subgenitalis ♀ utrinque lobo rotundato instructa, medio late et profunde trapeziformiter excisa.

	♂	♀
Long. corporis	10 mm	11 mm
„ pronoti	4 mm	4.1 mm
„ elytrorum	15 mm	17 mm
„ femor. postic.	9 mm	9.6 mm
„ ovipositoris		6.8 mm

Patria: Los Banos (Insulae philippinae, leg. Baker).

Haec species a T. monstrosa Redt. et T. suzuki Mats.-Shir. cercis ♂ simplicibus facillime distinguenda; a specie praecedenti forma laminae subgenitalis ♀ valde differt. Ambae habitu genus Xiphidiopsis Listrosclinarum imitant, sed tibiis anticis et intermediis brevispinosis ad Xiphidiinas collocantur. Foraminibus apertis genera Teratura et Xiphidiopsis Meconeminas (genera Amytta, Anepitacta) simulant.

Genus *Ebneria* nov.

Oculi globosi, prominentes. Fastigium verticis breve, angustum, cum fastigio frontis contiguum. Pronotum in medio subconstrictum

et transverse impressum, sellaeforme, margine antico truncato, postico producto, rotundato-truncato, lobo postico oblique ascendente; lobi laterales angulo antico rotundato, infero subrecto, sinu humerali parum expresso. Elytra globoso-inflata, pronoto breviora. Prosternum submuticum, utrinque dente minutissimo, obtuso instructum. Tibiae anticae utrinque tympano rimato, subtus spinis 6 instructae. Femora postica basi valde incrassata, apicem versus filiformia, subtus inermia. Lobi geniculares omnes acuminati, haud spinosi. Segmentum anale ♂ margine postico emarginato; lamina supra-analis ♂ emarginata, utrinque acutangula. Cerci ♂ conici, apice acuti, ante apicem intus dente valido armati. Lamina subgenitalis ♂ emarginata, stylis gracillimis, filiformibus instructa. ♀ ignota.

Dedicatum hoc genus amico meo Dom. Prof. R. Ebner, qui exemplar unicum collectionis suae mihi benevolenter permisit.

Hoc genus forma pronoti *Paraxiphidio* Redt. affine, sed prosterno haud spinoso, femoribus posticis et lobis genicularibus muticis bene distinguenda.

Ebneria poecila n. sp.

Caput laete aeruginosum, dorso fastigii verticis et occipite nigerrimis, utrinque fascia longitudinali viridula finitis, vitta longitudinali postoculari fusca. Antennae pallide ferrugineae, remote fusco-annulatae. Pronotum parte basali fusco-nigrum, lobis lateralibus et postico flavo-testaceis. Elytra flavo-testacea. Pleurae et sterna aeruginosa. Femora omnia aeruginosa, punctis impressis fuscis conspersa, postica apice dilute infuscata. Tibiae pallide testaceae, fusco-punctatae. Abdomen subtus et superne nigerrimum, nitidum; lamina supra-analis ♂ pallide testacea, cercis pallide testaceis, apice extrema nigris. ♀ ignota.

	♂
Long. corporis	10 mm
„ pronoti	3.7 mm
„ elytrorum	3 mm
„ femor. postic.	8.2 mm

Patria: „Kiautschau, China“ (c. m., ded. Ebner). Quae indicatio patriae (sec. Staudinger, Dresden) mihi valde dubia esse

videtur. Ebner mihi exposuit in eadem collectione praeter numerosiores species chinenses etiam unicum Schoenobatem certo neotropicum et unicam Taphronotam certo aethiopicam patriae indicatione „Kiautschau China“ fuisse.

Genus *Xiphidion* Serville.

Xiphidion inconspicuum n. sp.

Testaceum, fronte obscurius signatum; dorsum verticis et pronoti infuscatum. Fastigium verticis angustum, ab antico visum marginibus lateralibus parum divergentibus. Lobi laterales pronoti margine postico parum sinuato, callo convexo ovali, angusto. Elytra apicem abdominis liberantia, margine antico fusco. Prosternum bispinosum. Abdomen concolor. Tibiae anticae 6 spinosae. Femora postica inermia, concolora, apice vix obscuriora, lobis genicularibus utrinque unispinosis. Segmentum anale ♂ leviter emarginatum; cerci ♂ conici, apice acuminati, ante medium intus dente valido armati. Lamina subgenitalis ♂ truncata. ♀ ignota.

	♂
Long. corporis	11.6 mm
„ pronoti	2.5 mm
„ elytrorum	6.3 mm
„ femor. postic	10.2 mm

Patria: Victoria, Australia (c. m., ded. Ebner).

Haec species nova *X. latifronti* Redt. et *X. geniculari* Redt. australicis affinis, sed fastigio verticis angustiore distinguitur; a latifronte praeterea callo angustiore, elytris brevioribus, abdomine concolore differt, a geniculari femoribus posticis muticis, lobis genicularibus unispinosis.

Xiphidion bakeri n. sp.

Laete virescens, antennis ferrugineis, dorso pronoti fusco, utrinque flavo-limbato, elytris abdomineque testaceis. Fastigium verticis angustum, ab antico visum marginibus lateralibus parum divergentibus. Lobi laterales pronoti margine postico rotundato, sinu humerali distincto, callo convexo ovali, angusto. Elytra genua postica attingentia, alis haud breviora, testacea, campo antico viridulo, venis

radialibus ferrugineis. Prosternum bispinosum. Abdomen unicolor. Tibiae anticae brevissime 6 spinosae. Femora postica extus circiter 10 spinosa, geniculis concoloribus, viridibus, lobis genicularibus utrinque bispinosis. Ovipositor parum curvatus, femoribus posticis aequilongus, margine infero incurvo, supero (a latere viso) levissime sigmoideo. Lamina subgenitalis ♀ apice emarginata. ♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	16 mm
„ pronoti	4 mm
„ elytrorum	13.2 mm
„ femor. postic.	9.7 mm
„ ovipositoris	9.6 mm

Patria: Los Banos (Insulae philippinae, leg. Baker).

Xiphidio longicorni Redt. valde affine, margine postico lorum lateralium pronoti rotundato, femoribus posticis brevioribus, spinis numerosioribus armatis distinguitur.

Genus *Conocephalus* Thunb.

Conocephalus kibonotensis (Sjöstedt.) etiam ad hoc genus pertinet. Sjöstedt in descriptione originali de prosterno nihil dicit, qua de causa hoc bispinosum esse putavi et hanc speciem Xiphidio (s. str.) inserui (Genera Ins. Fasc. 135, p. 12). Nunc possideo hanc speciem patria: „Kilimandjaro“, „Aruscha, D. O. A.“ et prosternum inerme esse expertus sum. An ceterae 3 de Sjöstedt descriptae species kilimandjaricae (meruense, kilimandjaricum, meru-montanum) quoque ad *Conocephalum* (s. str.) pertineant, nescio, quia earum prosterni formationem ignoro.

Conocephalus sannio n. sp.

Caput flavum (in vivo virescens?), oculis brunneis, occipite nigro-fusco, utrinque luteo-marginato. Antennae testaceo- et fusco-annulatae. Fastigium verticis angustissimum, marginibus lateralibus ab antico visis parallelis. Dorsum pronoti fusco-nigrum, retrorsum ferruginescens, utrinque longitudinaliter luteo-limbato; lobi laterales colore capitis, angulo antico late rotundato, infero subrecto, rotundato, sinu humerali vix ullo, callo convexo angustissimo. Elytra abbre-

viata, in ♂ circiter pronoti longitudine, in ♀ multo breviora, testacea. Prosternum muticum. Abdomen subtus pallidum, superne in ♀ segmento anali fusco-nigro, segmentis 3 praecedentibus fusco-testaceis, utrinque macula testacea ornatis, ceteris fusco-nigris, linea longitudinali mediana flava instructis; in ♂ segmento anali nigro, praecedente flavo, duobus praecedentibus superne et in lateribus nigris, praecedente superne tantum nigro, reliquis superne fusco-testaceis, lateribus flavo-testaceis. Pedes colore capitis, geniculis posticis late nigro-fuscis, ante iis annulo lato pallido; tibiis posticis infra genicula utrinque macula fusca ornatis. Femora 4 anteriora inermia, postica basi valde incrassata, apice filiformia, subtus spinulis minimis 2—5 instructa. Tibiae anticae 6 spinosae. Lobi geniculares postici utrinque bispinosi, spina inferiore brevissima. Cerci ♂ conici, acuminati, pone medium dente acuto recurvo armati, dimidio basali flavi, distali nigri. Lamina subgenitalis ♂ trapezoidea, postice levissime emarginata, stylis cylindricis, flavo-testacea. Ovipositor brevissimus, pronoto dimidio longior, leviter curvatus, ferrugineo-testaceus. Lamina subgenitalis ♀ margine postico emarginato-truncata.

	♂	♀
Long. corporis	12.5 mm	14 mm
„ pronoti	3.2 mm	3.9 mm
„ elytrorum	4 mm	1.4 mm
„ femor. postic.	11.7 mm	16.6 mm
„ ovipositoris		6.3 mm

Patria: Los Banos (Insulae philippinae, leg. Baker).

Huius generis species unica malaica a ceteris (africanis) jam colore valde characteristica facillime distinguenda.

Genus *Bakerella* nov.

Fastigium verticis compressum, apice obtusum, articulo primo antennarum brevius et angustius, a fastigio frontis sulco tantum subtili divisum, marginibus lateralibus ab antico visis parum divergentibus. Antennae longissimae. Pronotum teres, superne planum, haud sellatum; lobi laterales subtriangulares, altiores quam longiores, subtus ovato-angulati, sinu humerali distincto, callo convexo ovali sat lato instructi. Elytra angustissima, genua postica valde

superantia, ab alis superata. Femora antica inermia, intermedia et postica subtus spinulosa. Lobi geniculares postici utrinque bispinosi. Tibiae anticae utrinque tympano rimato instructae ibique inflatae, subtus spinis 6 armatae. Prosternum muticum.

Dedicatum hoc genus novum Dom. Prof. Baker, sedulo entomologo americano, qui id in Philippinis invenit mihiq̄ue permisit.

Prosterno mutico Conocephalo Thunb. affine, sed femoribus intermediis spinulosis ab omnibus Xiphidiinis divergens. A genere Subria Stål statura graciliore, femoribus anticis muticis, alis elytra superantibus facillime distinguendum.

Bakerella signifrons n. sp.

Flava, viva virescens? Occipite ac dorso pronoti fuscis, utrinque flavolimbatis; frons macula magna lyrata fusco-nigra signata. Antennae ferrugineae. Elytra testacea, venis radialibus pallidis, ante eas stria longitudinali perdiluta fusca apposita, postice leviter infuscata; alae iis valde (3.5 mm) longiores. Femora antica inermia, intermedia margine antico 2—3 spinuloso, postica extus spinulis 5—6 nigris armata, intus inermia. Ovipositor femorum posteriorum dimidio brevior, margine superiore subrecto, inferiore leviter curvato, apice acutus. Lamina subgenitalis ♀ rotundata. ♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	15 mm
„ pronoti	4.3 mm
„ elytrorum	24.4 mm
„ femor. postic.	14.6 mm
„ ovipositoris	7 mm

*Patria: Mt. Makiling, Luzon (Insulae philippinae, leg. Baker).
Species pictura frontis valde insignis.*

Subfam. Listrosclinae.

Genus *Xiphidiopsis* Redtenb.

Dispositio specierum africanarum.

1. Alae elytris valde longiores.

2. Laete viridis, dorso concolore. Fernando Po:

Xiphidiopsis mitrata Bolivar.

2. Capite superne, dorsoque pronoti lineis duabus rufis linea angustissima pallida separatis plerumque postice punctis fuscis terminatis. Fernando Po: . *Xiphidiopsis lineata* Bolivar.
1. Alae elytra haud vel vix superantes.
2. Caput ac pronotum superne fasciis duabus latis linea angustissima pallida separatis ornata. Pronotum postice utrinque macula nigra ornatum. Elytra basi campo anali macula nigra ornata. Kamerun: *Xiphidiopsis 4maculata* Karny.
2. Dorsum concolor vel utrinque vitta longitudinali flava ornatum.
3. Pronotum utrinque flavomarginalum. Cerci ♂ parte distali uti cornua cervorum in ramos 2 teretes, incurvos furcati, lobo foliaceo nullo. Lamina subgenitalis ♀ margine postico subemarginato, medio dente retrorsum prominente armato. Dar-es-Salam: *Xiphidiopsis salamica* n. sp.
3. Pronotum unicolor.
4. Tibiae intermediae basi incrassatae, pone medium gracilescentes. Cerci ♂ breves, superne lobo foliaceo rotundato producto. Fernando Po: *Xiphidiopsis bubiana* Bolivar.
4. Tibiae intermediae basi haud incrassatae. Lamina subgenitalis ♀ basi gibbula, apice non attenuata, ibique rotundata, levissime emarginata. Uelle:
Xiphidiopsis hintheliana Griffini.

Xiphidiopsis salamica n. sp.

Viridi-flavescens, dorso pronoti utrinque flavo-marginato, praeterea concolor. Oculi testacei. Fastigium verticis superne subtiliter sulcatum. Pronotum postice valde rotundato-productum, lobis lateralibus fere semicircularibus, sinu humerali parum profundo. Elytra angusta, femora postica valde superantia, venis pallidis; alae iis perparum longiores. Sterna haud spinosa. Tibiae anticae utrinque foramine aperto, subtus 4 spinosae; intermediae compressae, pone medium gracilescentes, extus spinis 3—4, intus 3 instructae; posticae spinulis compluribus superne distantibus, subtus appressis armatae. Cerci ♂ parte distali uti cornua cervorum in ramos 2 teretes, incurvos furcati, lobo foliaceo nullo. Lamina subgenitalis ♂ apice elongato-attenuata. Ovipositor rectus, corpore subaequilongus.

Lamina subgenitalis ♀ margine postico subemarginato, medio dente retrorsum prominente armato.

	♂	♀
Long. corporis	11.8 mm	11.7 mm
„ pronoti	3.6 mm	3.6 mm
„ elytrorum	16.4 mm	19.3 mm
„ femor. postic.	8.8 mm	10 mm
„ ovipositoris		9.5 mm

Patria: Dar-es-Salam (c. m., ex coll. Plason).

Genus *Phisis* Stål.

Phisis philippinarum n. sp.

Flavescens (viva viridis?). Pronotum teres, lobis lateralibus retrorsum haud angustatis, trapeziformibus. Elytra pallida, angusta, brevia, apicem abdominis vix superantia, ab alis haud superata. Prosternum bispinosum, mesosternum spinis brevioribus, obtusis, metasternum muticum. Pedes elongati; femora antica antice spinis 4, postice 5 armata; intermedia extus 4, intus 2 minoribus, basalibus; postica compluribus minimis instructa. Tibiae anticae utrinque foramine conchato instructae, subtus utrinque 7 spinosae; intermediae subcompressae, apicem versus gracilescentes, subtus utrinque 7 spinosae, spinula prima interna minima. Ovipositor incurvus, sublatus, femorum posticorum dimidio brevior. Lamina subgenitalis ♀ lata, retrorsum haud angustata, margine postico emarginato-truncato. ♂ ignotus.

	♀
Long. corporis	13.3 mm
„ pronoti	3.5 mm
„ elytrorum	12 mm
„ femor. postic.	16 mm
„ ovipositoris	7.5 mm

Patria: Los Banos (Insulae philippinae, leg. Baker).

Phisi carminatori Bol. africanae valde affinis, differt numero spinarum pedum et forma laminae subgenitalis ♀.

Genus *Hexacentrus* Serville.*Hexacentrus spiniger* n. sp.

Viridi-flavus. Antennae remote nigro-annulatae. Pronoti dorsum cum occipite fascia ferrugineo-castanea, postice valde et subito ampliata ornatum. Lobus posticus pronoti carina mediana obtusa; lobi laterales unicolores, haud nigro-circumdati, ruga longitudinali parum expressa. Elytra femora postica valde superantia, medio valde dilatata (♂), ramo radiali prope medium emisso, basi fere angulato-curvato, in ramulos 4 diviso, vena ulnari ramulos 6 (dextro) vel 8 (sinistro) parallelos versus marginem posticum emittente, quorum primus multiramulosus; area analis tertiam elytri partem occupans, speculo ovali, vix longiore quam latiore, postice ac dextro (i. e. versus marginem posticum) fusco-circumdato. Femora 4 anteriora geniculis anguste nigerrimis, lobis genicularibus obtuse spinosis, marginibus inferioribus serrulatis, praeterea antica antice 4—5-, intermedia 5—6 spinulosa. Femora postica subtus plurispinulosa, lobis genicularibus extus bi-, intus unispinosa, basi et spinis nigris ornatis, praeterea concolora. Tibiae 4 anteriores geniculis imis nigro-signatis, subtus spinis validis 5, basi nigro-maculatis armatae; anticae ad tympana fascia transversa lata nigerrima ornatae; intermediae subtus utrinque praeterea spinula minore subapicali 1, superne infra genicula 1 spinosae. Tibiae posticae unicolores, multispinulosae. Tarsi pedum 4 anteriorum bini primi pallidi, tertius et quartus nigerrimus; pedum posteriorum omnes nigerrimi. Genitalia ♂ forma in hoc genere consueta. ♀ ignota.

	♂
Long. corporis	24.8 mm
„ pronoti	9 mm
„ elytrorum	42 mm
„ femor. postic.	24.5 mm

Patria: Mt. Makiling, Luzon (Insulae philippinae, leg. Baker).

Haec species forma speculi Hexacentro australi Redt. et eleganti Redt. affinis, statura majore, robustiore et tibiis intermediis superne unispinosis divergens; qua re Hexacentro mundo Walk. approximatur, quo speculo magis rotundato, brevior et latior, necnon geniculis 4 anterioribus nigris, tarsisque pedum 4 anteriorum binis primis pallidis distinguitur.

Index literaturae.

- Bolivar, I. Mem. Soc. Españ. Hist. Nat., I, 20, 1906, p. 367—376.
 Bolivar, I. Trans. Linn. Soc. London, XV, 1912/3, p. 275—277.
 Burr, M. Proceed. Zool. Soc. London, 1900, p. 45.
 Carl, J. Revue Suisse Zool., XVI, 2, 1908, p. 131—150.
 Dohrn, H. Stett. entomol. Zeit., 1905, p. 237—246.
 Griffini, A. Mem. Soc. entom. Belgique, XV, 1908, p. 66—73.
 Griffini, A. Ann. Soc. entom. Belgique, LIII, 1909, p. 15—22.
 Holdhaus K. Denkschr. Math.-Nat. Kl. Akad. Wiss. Wien, LXXXIV, 1908,
 p. 11—12.
 Karny, H. Abh. zool.-bot. Ges. Wien, IV, 3, 1907, p. 1—114.
 Karny, H. Verh. zool.-bot. Ges. Wien, 1911, p. 334—347.
 Karny, H. Genera Insectorum. Fasc. 131, 135, 141, 139, 1912.
 Karny, H. Zool. Jahrb. Abt. Syst. Geogr. Biol. XL, 1, 2, 1915, p. 122.
 Matsumura, S. u. Shiraki, T. Journ. Coll. Agric., Tohoku Imp. Univ.,
 Sapporo, III, 1, 1908, p. 31—66.
 Redtenbacher, J. Verh. zool.-bot. Ges. Wien, 1891, p. 315—562.
 Sjöstedt, Y. Kilimandjaro-Meru-Expedition, 17, 1909, p. 136—142.

Salicologische Betrachtungen.

Von

Prof. Dr. Eustach Wołoszczak (Wien).

(Eingelaufen am 10. Juni 1918.)

Nach mehreren Jahren erst komme ich zur Veröffentlichung der Ergebnisse meiner Beobachtungen, über die ich zum Teil schon in der Sitzung der k. k. zool.-bot. Gesellschaft am 21. März 1912 und in einer der folgenden Jahre gesprochen, zum Teil in der Österr. Bot. Zeitschrift, 1912, Nr. 5 geschrieben habe. Ursache dieser Verspätung waren meine mehreren schweren Krankheiten seit dem Jahre 1914. Meine gegenwärtigen Mitteilungen betreffen einige Weiden, insbesondere die Bruchweide und den vermeintlichen Bastard zwischen ihr und der Silberweide, welche wohl schon Jahrhunderte als Kopfweiden gepflanzt wurden, die aber wie Seemen in Aschers. u. Gürke Syn. sich ausdrückt, oft nur schwer von einander zu unterscheiden sind. Für das Studium der zu besprechenden Weiden wählte ich die Donauauen bei Wien,